

ת"פ 2414/08/17 - מדינת ישראל נגד אלן לוינסקי, ששי לב, אירינה שצ'פינין, ענאן קסיס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2414-08-17 מדינת ישראל נ' לוינסקי ואח'

בפני	כב' השופט אילן סלע
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
	ע"י עו"ד ברכה בן אדרת
	נגד
	1. אלן לוינסקי
	2. ששי לב
	3. אירינה שצ'פינין
	4. ענאן קסיס
	ע"י ב"כ עו"ד טסים דכוור
<u>המאשימה</u>	
<u>הנאשמים</u>	

גזר דין - נאשם 4

הכרעת הדין

1. נאשם 4 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירה של סרסרות למעשי זנות, עבירה לפי סעיף 199(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, בחודש דצמבר שנת 2016 הפנה הנאשם את א.ח., ילידת שנת 1990, לנאשמים 1 ו-2 לצורך מתן שירותי זנות בדירה בה נאשמים 1 ו-2 הפעילו בית בושת למתן שירותי זנות. הנאשם יחד עם נאשמים 1 ו-2 החלו לנסות לשכנע את א.ח. לעסוק במתן עיסויים בדירה, ואף להיכנס לדירה לראות את "העבודה". בנוסף, לפחות פעמיים, ביקש הנאשם מ-א.ח. לחלוק אתו את האתנן אותו קיבלה מהלקוחות, אולם א.ח. סירבה לכך. בתמורה להבאתה של א.ח. לעבודה, העבירו לו נאשמים 1 ו-2, 20% מהסכום שנתקבל מכל לקוח שקיבלה א.ח.

תסקיר שירות המבחן

3. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן ממנו נלמד אודות הנאשם. מהתסקיר נלמד אודות מצבו הבריאותי של הנאשם, אך לא אפרט בעניין זה מטעמי צנעת הפרט. כן עלה כי מאז מעצרו של הנאשם במסגרת חשיפת העבירה נשוא הליך זה, הנאשם חווה דחייה משפחתית וחברתית, בכלל זה הרחקתו מביתו ומבני משפחתו, וכן נבצר ממנו לעבוד בשל "הכתם" הרובץ עליו. קצינת המבחן ציינה את התרשמותה ממצבו הנפשי הירוד.

4. בהתייחס לעבירה בה הורשע ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם קיבל אחריות חלקית עליה, תוך שהוא מנסה לצמצם מחומרת התנהגותו. לדבריו, הוא לא ידע שמדובר בעסק העובר על החוק והתנהלותו נבעה בעיקר בשל לחץ כלכלי בו היה נתון. בשולי התסקיר, נמנעה קצינת המבחן מהמלצה טיפולית, זאת נוכח מצבו הבריאותי, והיא המליצה להימנע מהשתת עונש הכולל רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

5. בטיעוניה לעונש, עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, ההגנה על כבוד האדם ושמירה על שלמות נפשם, גופן וקניינן של הנשים העוסקות בזנות, בצינה כי עבירת הסרסרות נועדה למנוע את פעילותם של הגורמים הפועלים ליצירת תשתית לעיסוק בזנות ולהרחבת ממדיה של תופעת הזנות. היא עמדה על תכנון המעשה על ידי הנאשם והדומיננטיות שלו בביצועה, ועל כך שלנאשם היה רווח כלכלי מביצוע העבירה. מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו נע, לטענת המאשימה, משה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, והיא תמכה טיעוניה בפסיקה.

6. באשר לנאשם טענה ב"כ המאשימה כי יש לזקוף לזכותו את הודאתו, ואת נסיבות חייו הקשות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. מנגד, יש לזקוף לחומרא, את הרשעתו הקודמת, ואת העדר המלצה טיפולית של שירות המבחן. היא עתרה לגזירת עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו, ומאחר והוא נמצא כבלתי כשיר לעבודות שירות, להשית עליו עונש מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

7. מנגד, ב"כ הנאשם טען כנגד הדומיננטיות של הנאשם בעבירה שיוחסה לו. הוא הצביע על כתב האישום הארוך והמפורט, שרובו ככולו, מתייחס לנאשמים אחרים (1-3) אשר הורשעו, כל אחד לפי חלקו, בעבירות של החזקת מקום לשם זנות, סרסרות למעשי זנות, הבאת אדם לעיסוק בזנות ופרסום בדבר שירותי זנות. הוא הדגיש כי מדובר במעשים המצויים ברף הנמוך של מעשי זנות, וכי א.ח. עבדה בסופו של יום בדירה מספר ימים בלבד. הוא הצביע על הנזק הרב שנגרם לנאשם מאז נחשפו מעשיו, בכלל זה גירושיו מאשתו, והתדרדרות במצבו הכלכלי והנפשי, ברמה כזו שנמנע ממנו לבצע עבודות שירות.

8. עוד ציין ב"כ הנאשם, את העובדה כי הנאשם הודה במיוחד לו, אף שייתכן שא.ח. כלל לא הייתה מתייצבת למתן עדות. גם הוא צרף פסיקה לטיעונו, מהם ביקש ללמד כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם מקרה זה הוא מאסר על תנאי, וכי עונש זה יש להשית על הנאשם.

9. הנאשם ציין כי אכן טעה בהתנהלותו במקרה זה, וביקש את התחשבותו של בית המשפט במצבו. הוא ציין כי הוא מצוי בהליכי פשיטת רגל, וכבר שלוש שנים אין לו כל הכנסה, וחי על חשבון אמו.

דין והכרעה

10. הערך המוגן עליו באה העבירה בה הורשע הנאשם להגן הוא כבוד האדם, הבא לידי ביטוי בשמירה על שלמות נפשו, גופן וקניינן של הנשים העוסקות בזנות, ומניעת רמיסת כבודן, חירותן ואנושיותן של הנשים. העיסוק בזנות עצמו,

אמנם לא נאסר על ידי המחוקק, אך המחוקק אסר על סרסרות לזנות על נגזרותיה. זאת, מתוך תפיסה לפיה יש להילחם בתעשיית הזנות על-ידי נקיטה באמצעים כנגד המפיקים רווחים ממנה, ולא כנגד המנוצלים באמצעותה (ראו: ת"פ (מחוזי-י) 37747-09-18 **מדינת ישראל נ' בלוב** (פורסם בנבו, 12.09.19)). הסרסרות והבאת נשים לעיסוק בזנות ראויים לכל גנאי ומצדיקים ענישה הולמת שתבטא את סלידת החברה ממי שבחר להפיק רווחים מניצולן של נשים (ראו: תפ"ח (מחוזי-ת"א) 21916-10-14 **מדינת ישראל נ' סטבצ'וב** (פורסם בנבו, 20.07.15); ע"פ 3204/03 **מדינת ישראל נ' בן דוד**, פ"ד נח(1) 543 (2003)).

11. עיון בפסיקה מלמד, כי ככלל בעבירה של סרסרות למעשי זנות, הרף התחתון של הענישה הוא של"צ או מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, אך לעיתים הושת עונש של מאסר על תנאי בלבד (ראו: רע"פ 1976/15 **לויצקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.15); ת"פ 58600-06-17 **מדינת ישראל נ' אמג'ר** (פורסם בנבו, 12.09.18); ת"פ (פ"ת) 32456-03-13 **מדינת ישראל נ' פולוביניציק** (פורסם בנבו, 26.07.15); ת"פ (ת"א) 23123-09-11 **מדינת ישראל נ' אלפנדר** (פורסם בנבו, 16.07.15). בעפ"ג (מחוזי-חי') 18070-02-16 **בנימינוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 09.03.16) הסכימה המאשימה, במסגרת הסדר טיעון למתחם עונש הנע ממאסר על תנאי למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות של נאשם שהורשע בעבירה של סרסרות למעשה זנות. בת"פ (פ"ת) 3030/07 **מדינת ישראל נ' נגר** (פורסם בנבו, 30.11.08), הושת עונש ל מאסר על תנאי על נאשם שהורשע בעבירות של החזקת מקום לשם זנות וסרסרות למעשי זנות. בת"פ (מחוזי-ב"ש) 8032/06 **מדינת ישראל נ' אליאדנה** (פורסם בנבו, 19.07.07), הושת עונש של 3 חודשי מאסר בעבודות שירות על נאשמת שהורשעה בעבירות של החזקת מקום לשנות וסרסרות למעשה זנות).

12. במקרה זה, מדובר במעשה אחד של הנאשם המתייחס לאשה אחת, אשר הועסקה בזנות במשך מספר ימים. לא ניתן להקל ראש בעבירה זו, אך אין מקום להפריז בענישה כנגדה, בפרט מקום בו כתב האישום כולו מתייחס לשלושה נאשמים אחרים אשר פעלו באופן מאורגן ושיטתי בהיקף פעילות משמעותי. לעומת זאת, בכל הנוגע לנאשם לא הוכח תכנון מוקדם וכאמור, מדובר באירוע חד פעמי. אכן, לא הובאו ראיות על הנזק שנגרם לא.ח. כתוצאה ממעשי הנאשם, אך ההנחה בדבר קיומו של נזק, גלום בעצם העסקתה, באופן שהמחוקק ראה כדרך שיש בה כדי לפגוע בכבוד האדם שלה.

13. בשים לב למכלול הנסיבות הרלוונטיות למקרה זה, ובשים לב למדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, אני סבור כי מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

14. אציין גם, כי נוכח מצבו של הנאשם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, גם לו הייתי סבור כי מתחם העונש במקרה זה חייב לכלול מאסר בפועל, הרי שבשל הנסיבות שפורטו בתסקיר, היה נכון לסטות ממתחם העונש, בפרט בשים לב לכך, שלא ניתן להשית על הנאשם מאסר בעבודות שירות, גם זאת בשל מצבו האמור. ברם, כאמור, אני סבור כי ביצוע העבירה בנסיבותיה הספציפיות, מעמיד את הרף התחתון בעונש של מאסר על תנאי.

15. למעשה, גם עקרון האחידות בענישה מביא למסקנה זו, בשים לב לכך שעונשו של נאשם 2, אשר הורשע בעבירות רבות יותר וחמורות הרבה יותר ובהיקף מעשים גדול יותר, המתייחס למספר נשים גדול יותר, נגזר לתשעה חודשי מאסר בעבודות שירות.

מכאן לנאשם.

16. הנאשם, יליד 1985, כיום בן 35, גרוש, ומתגורר עם אמו. הוא אינו עובד. בעברו הרשעה אחת בעבירת גניבה. מצבו הכלכלי לא שפר עליו, ובשל מאמציו לסייע לאמו בפירעון חובותיה הוא נותר עם חובות גדולים והוכרז פושט רגל. לאחר ביצוע העבירה מצבו החמיר עוד יותר, שכן הוא אינו עובד, וכתוצאה מכך גם מצבו האישי והנפשי התדרדר. הוא אמנם זה שגרם לכך מלכתחילה במעשיו, אך לא ניתן להתעלם ממצבו הקשה כיום כמתואר בתסקיר שירות המבחן.

17. יש לזקוף לזכותו את הודאתו שמנע את הצורך מלהעיד הן את א.ח. והן במניעת הצורך מהבאתם של הלקוחות שהיה בכך כדי לפגוע בפרטיותם.

18. בשים לב לאמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, כשהתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מהעבירות שבסימן י' בפרק ח' בחוק העונשין במהלך התקופה של 3 שנים מהיום.

ב. בנסיבות העניין, אני סבור כי נכון להשית על הנאשם קנס, בפרט, בין היתר בשים לב למצבו הכלכלי. לטעמי, בפרט בנסיבות המיוחדות של א.ח., נכון יותר לחייבו בפיצוי לא.ח. על כן הנאשם יפקיד סך של 2,000 ₪ בקופת בית המשפט, כפיצוי לא.ח. עד ליום 1.10.20.

המאשימה תמסור את פרטיה של א.ח. במזכירות בית המשפט עד ליום 1.07.20.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' אייר תש"פ, 04 מאי 2020, במעמד המתייצבים.